

ROMÂNIA

MINISTERUL JUSTITIEI
DIRECȚIA GENERALĂ A PENITENCIARELOR

UNITATEA

Nr. din 199

Adresa:

..... Telefon:

Cerere
către,

Domnul Valeriu Stoica Ministru Justiției

Subsemnatul Rev. Viorel măscut la data de 2. septembrie '5
în Giurgiu, Județul Giurgiu detinut în Penitenciarul Aiud conda-
mnat la 13. ani 11. luni și 8. zile închisoare pentru comiterea
unmătoarelor infracțiuni: sunt calificat din arhivă obștesc cu
consecințe deosebit de grave prin sentința nr. 63/1983 pronunțată
de Tribunalul Militar Teritorial București dosar nr. 391/1983;
pentru comiterea infracțiunii de evadare dosar nr. 2253/1991,
sentința nr. 45 din 23 octombrie 1991 pronunțată de Tribunalul Sf.
Gheorghe.

Întâmpinare la cererea nr. 357 din 14 aprilie 1997 privind
revizuirea prin rejudecare a dosarului nr. 391/1983 al Tribunalului
Militar Teritorial București.

Domnule Ministru, timp de 7 (șapte) ani am cerut în baza
prebelor revizuirea prin rejudecare a dosarului meu dar Parchetul
General nu a răspuns niciodată cererii mele.

Știu că afirmația este extrem de gravă.

Dar o pot sustine cu probe materiale.

De aceea, odată cu riscul asumat de a-mi abate mânu-
mora și de a-i supăra prin generalizare, și pe cei ce își
fac cu onestitate meseria - pentru că există și dintre aceștia
implor ilustra Dumneavoastră persoana și vă rog respectos în
respectul legii și al națiunii să analizați profund acest caz
care abuzul puterii politice comuniste stă la baza acestei cereri.
Ca atare, cer imediat celor chemați să restabilească dreptă-
țile tuturor nedreptăților trecutului, să ia în domeniul lor de
competență, măsurile dorite pentru a se mobiliza într-un efort
concentrat și sustinut în vederea revizuirii dosarului

Am crezut că după alegerile din noiembrie anul trecut lucrurile se vor limpezi dar se pare că apele s-au turburat și mai tare. Ca fost condamnat la moarte și spun eu mult regret. În esență, mă declar nemulțumit de hotărârea instanței pentru că nu a ținut seama de ipoteza condamnatului deoarece eu am fost supus la opimie politică pe prejudicii arbitrare ce au dus la condamnarea mea la moarte.

În calitate mea de detinut și membru al societății îmi prezint suferința morală și atingerea gravă adusă drepturilor fundamentale pentru ca Dumneavoastră să puteți decide soarta mea.

Motivele arestării :

În seara de 8/9 septembrie 1983 am pătruns prin efracție în Postul de Militie, Osica de Sus, Județul Olt de unde am furat două pistoale mitralieră, 300 de cartușe și alte bunuri în valoare totală de 15.000 lei, faptă ce a constituit infracțiunea de furt calificat în paguba avutului obștesc cu consecințe deosebit de grave, prevăzute în art. 209 lit. a, e și g alin 1 și 3 raportat la art. 224 Cod penal din anul 1968 (Abnegat).

În primul rând am găsit ca util să prezint pe scurt felul cum am fost condamnat la moarte și considerând că sunt necesare de a fi cunoscute înaintea de a lua decizie asupra drepturilor mele și asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală imdeptată impetruiva mea.

Astfel sau petrecut lucrurile după cum serie și în acte dosar nr. 391/1983 al Tribunalului Militar Teritorial București a fost întocmit înaintea de a începe ancheta !?... pentru faptele comise am fost arestat la Constanța pe data de 29 septembrie 1983 ... pe 30 septembrie am fost transferat la București ... pe 1 octombrie am fost dus la Spital Penitenciar Filaxa pentru efectuarea expertizei medicale ... pe 2 octombrie sa încheat dosar nr. 391/1983 în urma căruia sa înscemat o judecată cu caracter secret și de maximă urgență care prin sentința nr. 63 din 12 octombrie 1983 am fost condamnat la moarte, rămăsă definitivă prin decizia nr. 70 din 27 octombrie 1983 a Tribunalului Suprem - Secția Militară.

Prin abuzul de putere al șefului anchetatorilor din Direcția cercetări penale a Inspectoratului General de Militie faimosul "Tuder Stănică" și ai terți domnilor anchetatori din biroul de cercetări penale mi-a fost încărcat nechizitorul cu tot felul de aneuri și minciuni din care sa extras consecințe deosebit de grave.

Subscriu Sentința nr. 70 din 27 octombrie 1983
a Tribunalului Suprem - Secția Militară

5.

"Faptele de a-și fi însușit prin efrație în noaptea de 8/9 septembrie 1983 de la Postul de Militie, Osica de Sus, Județul Olt, două pistoale mitralieră, constituie infracțiunea de furt calificat în paguba avutului obștesc cu consecințe deosebit de grave prevăzute de art. 208, 209 lit. a, e și g nap. la art. 224 alin. 1 și 3 Cod penal. Consecințele deosebit de grave netimute decurg din paralizarea totală a activității postului de militie Osica pe care l-au lăsat fără arme și muniție și din împrejurarea că cele două guri de foc automat aflate în mâinile inculpatului cu o mare cantitate de muniție asigurată au pus în pericol viața organelor de stat și liniștea publică aducând în același timp stămjeniri importante în activitatea organelor de militie din întreaga țară, alături ca un mare a mari mobilități a infractorilor ce acționa în diverse județe și era hotărât să-și pună planurile infracționale în practică medându-se înapoi de la mici o fărândelege."

Cum se poate crede că am paralizat total activitatea postului de militie Osica lăsându-l fără arme și muniție.

Permiind tocmai de la această realitate cum poate Justiția să accepte o asemenea minime, o înșelare juridică când se știe că toți subșefii postului de militie conform regulamentului posedau pistoalele din dotare la dânsii, deci nu le-am furat pistoalele subșefilor postului de militie, și în postul de militie mă existau și alte arme ce puteau fi ale celor lanți subșefii ai postului de militie sau armele erau ale gărzilor patriotice.

În speță nu în acele două arme consta activitatea postului de militie deoarece nu era vorba de o împrejurare excepțională, nu era vorba de stare de război sau de amenințări cu război de instabilitate politică internă sau de orice altă stare de excepție nu poate fi invocat nici un motiv pentru a justifica condamnarea la moarte.

După cum reiese din dosar cadru din Ministeru de Inter. au deschis foc de armă asupra mea, dar eu nu am ripostat cu focuri de armă cu toate că o puteam face timând seama că sa tras de mai multe ori în mine și viața mea fost pusă în pericol.

Prin aceasta atrag atenția că armele furate erau asupra mea și puteam oricând să fac uz de ele dar eu nu am avut intenții criminale după cum reiese și din expertiza balistică nu am tras cu armele.

În acest caz consider că trebuia să se aplice dispozițiile articolului ce prevedea consecințe grave și astfel nu ar fi putut să mă condamn la pedeapsa cu moartea și datorită că codul de conduită al judecătoreșului militar în uniformă a fost influențat de Securitatea Statului (nеспonsabili cu aplicarea legi) am fost încahn la consecințe deosebit de grave ce prevedea condamnarea la moarte.

Permiind tocmai de la această realitate unmează a se consta că infracțiunea săvârșită este comisă fără violență și fără intenție

Erorile judiciare au existat, există și vor exista deoarece oamenii, fie ei ai legii, sânt supuși greșelii.

Sânt însă cazuri în care neapătările făcute unor oameni de către cei care trebuie să aplice legea sânt strigătoare la cer, "agresând" bunul simț al oricărui individ, oricât de mic ar fi în cunoașterea legilor.

Vă prezint în cele ce urmează un caz mefericit din această tristă categorie.

Pedeapsa de condamnare la moarte a fost modificată prin Decretul Prezidențial nr. 124/1984 la pedeapsa de 25 ani închisoare.

În urma aplicării decretului nr. 11 din 26. ianuarie 1988 am beneficiat de art. 2 din decret prin reducerea pedepsei de 25 ani cu $1/2$ rezultând o pedeapsă de 12. ani și 6. luni închisoare.

Subscriu Decretul nr. 11/1988

Art. 1.) - Se amnistiază toate infracțiunile până la 10. ani închisoare inclusiv.

Art. 2.) - Se reduce cu $1/2$ pedepsele mai mari de 10. ani închisoare.

Art. 3.) - Se comută la 20 de ani închisoare pedepsele cu moartea pronunțate de instanțele judecătorești.

Datorită faptului că la decretul nr. 11/1988 a fost emisă separat și diferite conform art. 2 din decret ce prevedea reducerea cu $1/2$ a pedepselor mai mari de 10. ani închisoare - și - conform art. 3 din decret ce prevedea reducerea pedepsei la 20 de ani închisoare.

Sa creat diferite opinii referitor la mod de aplicare a decretului nr. 11/1988.

Unii magistrați susțineau că persoanele care au fost condamnate de instanțele de judecată la pedeapsa cu moartea (în raport de această pedeapsă li se aplică) dispozițiile art. 3 din decretul nr. 11/1988 chiar dacă prin decrete anterioare individul a fost comutat la pedeapsa la 25. ani închisoare.

După o interpretare tendențioasă Tribunalul Județean Argeș admite contestatia la executare formulată de Tribunalul Militar Teritorial București în temeiul art. 461 lit. d Cod penal anulează procesul verbal al comisiei de aplicare a decretului nr. 11/1988 în baza art. 3 din decret dispune ca să execut pedeapsa de 20 ani închisoare în loc de 12. ani și 6. luni închisoare.

Subscriu Sentința nr. 41 din 31 mai 1988

dosar nr. 1036/1988 - Tribunal Județean Argeș

Sa luat în examinare spre soluționare contestatia în conformitate cu prevederile art. 461 lit. d combinat cu art. 458, 459 Cod penal Tribunalul Militar Teritorial București a cerut a se anula procesul verbal al comisiei de aplicarea Decretului nr. 11/1988 privind amnistierea unor infracțiuni și gnaterea unor pedepse în cazul condamnatului Roxentiu Vișel detinut în Penitenciarul Colibași în executarea pedepsei de 25 ani închisoare pentru infracțiunea prev. de art. 224 alim. 3.

Pedeapsa inițială aplicată, respectiv pedeapsa cu moartea fiind de principiu că grațierea nu se aplică la pedepsele rezultate ca urmare a adoptării altor acte de grațiere.

În consecință aplicându-se prevederile legale mai favorabile condamnatului din actele de elementa succesiv adoptate urmează a se constata că în cauză sânt aplicabile dispozițiile art. 3 din decretul nr. 11/1988 în conformitate pedeapsa cu moartea se comută în 20 ani închisoare.

Subscriu Mandatul de executare,

Nr. 43 din 20. iunie 1988 emis din sentința nr. 41 din 31. mai 1988 a Tribunalului Județean Argeș admite contestația la executare formulată de Tribunalu Militar Teritorial București, privind pe condamnatul Roventu Viorel care se află în executarea pedepsei de 25. ani închisoare aplicată de Tribunalu Militar Teritorial București prin sentința nr. 63 din 12. octombrie 1983 pentru infracțiunea prevăzută de art. 224 alin. 3 Cod penal pedeapsă comutată prin decretul Prezidențial nr. 124/1984 din pedeapsa cu moartea. Amuțeară procesul verbal al comisiei o aplicare a decretului nr. 11/1988 și în baza art. 3 din decret dispu. ca să execute pedeapsa de 20 ani închisoare în loc de 12 ani și 6. luni.

În sentința se sustine în esență că grațierea nu se aplică la pedepsele rezultate ca urmare a adoptării altor acte de grațiere.

Potrivit acestor dispoziții apreciez hotărârea instanței meamțemeia. deoarece "dacă" grațierea, nu se aplică la pedepsele rezultate ca urmare a adoptării altor acte de grațiere !? (sic) ar însemna ca eu să nu beneficiaz de nici unul din art. 2 și art. 3 din decretu nr. 11/1988 pentru că nu este constituțional să beneficiaz de a doua grațiere întrucât aceste două articole prevede grațierea pedepselor.

Amalizând dispozițiile Codului penal prin care este reflectat acest principiu constituțional când după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare și până la executarea completă a pedep. închisoari dacă a intervenit o lege care prevede o pedeapsă mo. ușoară sancțiunea aplicată se reduce la această prevedere mai favorabilă.

În consecință aplicându-se prevederile legale mai favorabile, urmează a se constata că în cauză legea va retroactiva peni că este mai favorabilă.

În speță dispozițiile art. 3 din decret nu este cele mai favorabile; și astfel este încălcate prevederile de aplicare obligărie a legii penale mai favorabile în cazul pedepselor definitive.

Pedeapsa cea mai favorabilă prin aplicarea prevederilor decretului nr. 11/1988 este 12. ani și 6. luni închisoare.

Cu privire la dispozițiile art. 3 din decret rezultă că acestea se referă la persoanele ce se aflau în poziție de condamnați și moarte și prin textul articolului înlocuiește "comutarea" pedepselor

Or, potrivit dispozițiilor Decretului Prezidențial nr. 124/1984, când sa emis decretu nr. 11/1988 eu mă aflam în executarea unui mandat de 25 ani închisoare din care executasem 4 ani și 4 luni.

Consider că prin hotărâne sa făcut o greșală care este meintemeiată deoarece conjundă "modificarea pedepsei în alta măsură" cu "comutarea" întrucât pedeapsa mea fusese comutată ani în unimă.

Cum poate magistratu să dea directive meconstitutionale încălcând dispozițiile Codului penal "citez directiva" « chiar dacă prin decr anterior pedeapsa individului a fost comutată la 25 ani închisoare se aplică dispozițiile art. 3 din decretu nr. 11/1988. »

Analizând decretu nr. 11/1988 se poate constata că este simy clar și pe înțelesul tuturor, nu lasă loc de interpretare.

Lund în examinare spre soluționare sentința nr. 41/1988 se constată că instanța Tribunalului Județean Argeș a făcut greșală procedurală, și a emis sentința bășerică.

Și exemplele pot continua pe pagini întregi: eu nu execut pedeapsă din toate mandatele pronunțate de Tribunalu Militar Teritorial București, așa fiind se poate cerceta că eu am fost condamnat separat pentru fiecare faptă în parte, CONTINUAȚE-1

Nu este adevărat că execut pedeapsă din toate mandatele.

În urma comutării pedepsei de la moarte la 25 ani închisoare am făcut contopirea tuturor mandatelor în pedeapsa de 25 ani închisoare, apoi prin decretu nr. 11/1988 o parte din fapte au fost amnistiate sau nedozate cu 1/2 și se poate constata că numai unul care a produs consecințe deosebit de grave per care am fost condamnat la moarte a nămas ca pedeapsă peste 10 ani închisoare.

Este o aberație mefundamentată juridic ca să fu acuzat și imcriminat precum că execut pedeapsă din mai multe mandate.

Din punctul meu de vedere textul în discuție a fost creat artificial de perseame cu intenții vâdite pentru a mă imcrimina "așa funcționa sistemul pe timpul dictaturii".

Așa fiind, fată de neglementările interne și internaționale nu mai poate fi vorba de merumeașterea sistemului din fosta dictatură.

Pe lângă motivele de meconstitutionalitate menționate în sentința nr. 41/1988 a Tribunalului Județean Argeș, hotărâne instanței este contrară legii sau prin hotărâne sa făcut eroare juridică.

Pentru a se putea netine tendințele legiuitorului în examinare spre soluționare insist pentru aplicarea corectă a decretului 11/1988.

Am făcut aceste precizări pentru a evita orice confuzii generate de discuții contradictorii și inutile.

Potrivit modificărilor și completărilor Codului penal în care se arată că spiritul și litera art. 209 alim. 3 demonstrează intenția clară a legiuitorului nomâm de a subestima contaminarea criminală la care a fost supus în vechea legislație.

PARAF. HUB.

Funtul calificat care a produs consecințe deosebit de grave se pedepsește cu închisoare de la 10. la 20. de ani și interzicerea unor drepturi.

Așa fiind, nu mai poate fi vorba că funtul care a produs consecințe deosebit de grave este mai grav decât un omor deosebit de grav.

Ca atare, cer să fie luată în examinare spre soluționare: modificarea încadrării infracțiunii comise pentru care execut această pedeapsă.

În vederea soluționării solicit ca să se țină seama de dispozițiile din Practica Judiciară ce subliniază că atunci când această prevederi sunt folosite într-o mormă juridică nu se poate face abstracție de tendințele de evoluție ale societății contemporane inclusiv ale relațiilor interumane, chiar dacă, la un moment dat, soluțiile legislative par a veni în contradicție cu percepțiile morale tradiționale.

În consecință aplicându-se prevederile legale mai favorabile art. 2 din decretu nr. 11/1988, combinat cu art. 209 alin. 3 implică reducerea pedepsei prin achitarea nămânând la pedeapsa executată și punerea mea în libertate ca urmare a aplicării legii echitabile.

Unele considerente teoretice care sunt necesare: suplicile acestor ani de detenție aflându-mă în imposibilitatea de a-mi găsi Dreptul deoarece Secția Militară a Curții Supreme de Justiție a respins recursul în amulare promovat în 1990 de domnul Procuror General refuzând astfel audierea autorilor morali ai infracțiunii mele, și datorită stării de sănătate puternic afectată având organismul năvășit de boală de spaimă de neamnedere și insimgunare datorită multiplexelor mevroze: hipertensiune arterială, boală ulceroasă, crize de inimă, otită cronică bilaterală, TBC-pulmonar acumulate din ancheta bestială de care am avut parte și din ani de detenție de tip cripto-comunist cu agnavație foarte accentuată față de modul de executare al detenției murmur pe celulă fără a fi folosit la muncă; datorită că constința mi-a fost năvășită și neveltată am încercat să fug pe când mă transferam cu vagonu penitenciar CFR spre Spital Penitenciar Filava, dar am fost prins imediat și pentru comiterea infracțiunii de evadare Tribunalu Sf. Șteighe ma condamnat la pedeapsa de 2. ani închisoare emitând mandatu de 13. ani 11. luni și 8. zile închisoare.

Instanța a efectuat deducerea: din pedeapsa de 20. ani închisoare nămasă definitivă în urma aplicării art. 3 din decretu nr. 11/1988 a scăzut pedeapsa pe care am executat până la emiterea sentinței de fond, întrucât nu am avut întreruperea pedepsei în timpul evadării fiind prins imediat, și pedepsei ce mi-a nămas de executat a adăugat 2. ani pentru evadare și a emis mandatu de 13. ani 11. luni și 8. zile închisoare din data de 23. octombrie 1991.

Conform dispozițiile art. 59 alin. 2 din Codu penal după ce am executat cel puțin trei pătimi (anu juridic de 9. luni) din

dunata pedepsei în cazul închisorii mai mari de 10 ani pot fi discutate în comisia de liberare condiționată a penitenciarului înainte de executarea în întregime a pedepsei.

La pedeapsa de 13 ani 11 luni și 8 zile închisoare trebuie să intru în comisia de liberare condiționată în anul 2002 plus amânarea trebuie să execut 20 ani de închisoare pentru ce?

În scopul reducerii pedepsei în altă mai ușoară cu condiția ca această modificare să fie în conformitate cu principiile figurând în prezentul Cod penal, vă rog țineți seama de dispozițiile privind modificările art. 209 alin. 3 succesiv aplicate din cauză unmează a se constata că în cauză încălcarea înfractiunii comise pentru care am fost condamnat la moarte și în urma căreia execut această pedeapsă este modificată de art. 20 alin. 3 Cod penal.

Articolul 209 alin. 3 combinat cu articolul ce prevede aplicarea facultativă a legii penale mai favorabile în cazul pedepselor definitive. Când după nămânarea definitivă a hotărârii de condamnare și până la executarea completă a pedepsei închisorii intervin o lege care prevede o pedeapsă mai ușoară, iar sancțiunea aplicată este mai mică decât maximul special prevăzut de legea nouă, ținându-se seama de înfractiunea săvârșită (comisă fără violență și fără intenție criminală), de persoana condamnatului (privind multiplele menore acumulate în acești ani de detenție foarte grea), de timpul cât am executat din pedeapsă (sunt cel mai vechi detinut din Penitenciarul Ai și din țară, am executat 14 ani), se poate dispune reducerea pedepsei. Lund în examinarea spre soluționare mandatul meu de executare 13 ani 11 luni și 8 zile închisoare, este mai mic decât maximul special prevăzut de legea nouă, legea va retroactiva pentru că este mai favorabilă conform prevederile Codului penal.

Potrivit acestor dispoziții vă rog analizați prevederile art. 15 alin. 2 din Constituția României ce arată: Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale mai favorabile.

Analizând dispozițiile legiuitorul apreciază că prin operatiunea o modificare a Codului penal prin care este reflectat acest principiu constituțional, legea care prevede măsuri de siguranță sau măsuri educative va retroactiva numai dacă este mai favorabilă.

În consecință aplicându-se prevederile legale mai favorabile succesiv adoptate, unmează a se constata că în cauză sânt aplicabile dispozițiile reducerii pedepsei prin care cer achitarea să dispuneti ca să nămân la pedeapsa executată și punerea mea în libertate ca unmare a cererii admise în temeiul dispozițiilor articolelor din Codu penal și Constituția României.

Ca element esențial trebuie să fie examinat de bună cuvință și starea mea prezentă întrucât dunata condamnării mi-a oferit posibilitatea să înțeleg că pedeapsa este meritată.

Amintind, totodată că scopul și justificarea pedepsei a fost în folosul meu de a obține în măsura posibilului ca o dată pus în libertate să nu mă fiu numai dormit dar și capabil de a trăi respectând legea și îngrijindu-mă de nevoile mele.

Cum orice nău care și puntea sa bună doresc să supun atenției Dumneavoastră o chestiune care mă revoltă.

Dacă, Justiția a devenit mai întâi morală cum este posibil ca cetățenii României care au comis crime deosebit de grave în perioada anilor 1983-1987 au fost eliberați din penitenciare de foarte mulți ani beneficiind de art. 2 din decretul nr. 11/1988 ce prevedea pedoarea cu 1/2 a pedepselor mai mari de 10. ani.

Și eu care nu am infracțiune împotriva vieții denumite geneti în Codul penal trebuie să-mi duc suferința până în mileniul viitor? executând astfel 20. ani de închisoare. Pentru ce?

În ce măsură este necesară executarea acestei pedepse?

Teșinea din acest impas moral stă în mâinile camerei legii.

Ei sunt cei de la care se așteaptă nestabilirea imediată și respectul față de Justiție.

Care este interesul Justiției de a recupera un om căzut pentru prima dată în pușcărie acordându-i o șansă în viață prin achitare, spălarea de toate păcatele sau de al distruge pe cel căzut în gheșală prin traume psihice datorită decepției cauzate multiplelor nevroze, adăugându-se și decesul părinților ce este inevitabil deoarece aflându-mă în pușcărie nu am posibilitatea să-mi ajut părinți cu medicamentele necesare deoarece sunt bătrâni și foarte bolnavi nu are pe nimeni care să-i ajute sunt singurul copil al părinților mei. Astfel pot spune că părinții mei trăiesc la limita sărăciei dintr-o pensie mai mult simbolică ce provine din agricultură și nu le ajunge bani să cumpere nici medicamentele necesare nesimțind astfel o criză profundă și o foarte mare decepție în familie.

Domnule Ministru, față de cele de mai sus vă rog să bimevizi ca Dumneavoastră să folosiți prerogativele conferite de lege în scopul ca aspectele relatate să fie avute în vedere la judecarea morală și dreaptă.

Vă înștiințez că am pe rol la Judecătoria Aiud dosarul nr. 1259/1997 privind liberarea condiționată prin aplicarea legii penale în timp în urma căruia instanțele judecătorești a dat următoarele termene de judecată fără prezența petentului: 20. Mai - 10. Iunie - 15. Iulie - 12. August - 16. Septembrie.

Aflându-mă în imposibilitatea de a-mi găsi Dreptatea prin susținerea cauzei și apărarea mea în fața instanței, am decis declinarea competenței Dumneavoastră de urmărirea a derulării procesului în procedură extra-judiciară precum am cerut în cererea de intervenție formulată, pentru ca judecata să fie dreaptă și pentru a se asigura ca cei care iau decizie asupra drepturilor mele să aibă simțul răspunderii din următoarele motive:

Dreptatea în România de azi umblă cu capul spart spre înțelepciunea populară. Mai potrivit ar fi poate să se spună că dreptatea umblă măuca în România de azi.

Fată de cele de mai sus vă rog să bimevoiți a dispune pentru care lucru vă mulțumesc.

Semnatura, Reventu Vierel.
Data. 25. august 1997.

Continuare pag. 6.

conferm principiului care prevede pedeapsa principală în caz de concurs de infracțiuni.

Șa stabilit pedeapsa pentru fiecare infracțiune în parte, iar dintre acestea sa aplicat pedeapsa de condamnare la moarte pentru fapta prevăzută la art. 209 alin. 3 Cod penal, și după comutarea pedepsei la pedeapsa de 25 ani închisoare am făcut contopirea pedepselor la Tribunalul Județean Craiova desar. nr. 14250/1987, sentința nr. 3459/1987 din care sa emis mandatul de executare nr. 4221 din 17. decembrie 1987 ce prevede executarea pedepsei de 25 ani închisoare la care HU sa sperit deoarece prin comutarea pedepsei executam mandatul de 25 ani închisoare.

Prin aplicarea decretului nr. 11/1988 o parte din fapte au fost amnistiate sau pedozate cu 1/2 și se poate constata că numai unul care a produs consecințe deosebit de grave pentru care am fost condamnat la moarte și în urma cărui execut această pedeapsă, a nămas ca pedeapsă peste 10. ani închisoare.

Este o aberație mefundamentată juridic ca să fiu acuzat și inermimat prin sentința nr. 41/1988 a Tribunalului Județean Argeș că execut pedeapsă din mai multe mandate.